

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

28

Fylke:

Hedmark.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Fulldal og andre

Emne:

Drikk til maten til
kvadaag.

Bygdelag:

herad: N. Østfold.

Oppskr. av:

Jan R. Smedhaug.

Gard:

(adresse):

Tjuset

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Grunalt attende var mjölka meire bruka enn etter at kaffen kom i bruk (kring 1900). Under og etter store heimstrig auka mjölkebruken att. Mykje av ungdomen idag vil heller ha mjolk enn kaffe.

2. Når ein kom inn på ein gard, vart ein alltid bydd mjølke drikk. Det første eg minnest i ei komme som gjekk frå mann til mann. Denne skikken er enda vanleg på østtr. t.d. i Tolga. Tjens ein inn der så får ein tilkje gå ut att for ein lare fått mjølke drikk.

3. Skyrmjolk var god i varmt ver. Saup like eins. Blande var vanleg på Tjuset. Ved døra stod blanddrikkasken: ein ask med lokk og ause. På store gardar blanddrikkstampen, som stod på blanddrikkbenken.

I Fulldal mindre brukte av blende. (^{haukskinn} $\frac{1}{2}$ mjolk + $\frac{1}{2}$ vatn) Etteratt separatorene kom vart det skinnmjolk. Myse var også bruka.

Tjursmysemør vart også bruka til blende saman med vatn. Blandstampen stod også ved døra på blandstampbenken. Tjursmyse vart også bruka til blanddrikk.

I vår tid er berre mjolk bruka.

Øl.

4. Heimebygga öl var lite bruka, og berre ved veskilde høve. t.d. gravøl, bryllup og i slåttonne. I vår tid skal det vera heimebyggd öl he jul.

Kaffe.

5. Kaffe er vorten vaulleg etter 1900. Da fekk ein separatorane, og skiummjølke var halden for å vera for simpel he drikke. Noko seinare kom meieria og da skulde all mjølk sendas dit for å få oljert smogleg meieriprodukt. Folk såg det som simpelt å by ein framandkar mjølk, kaffe måtte det vera, og den som hadde oljet arbeid at ein laut gå frå gard he gard, künde bli forgjere med kaffe. (t.e. 20 koppar på ein dag).

6. Etter 1900.

7. Morgonkaffe, frokost, etter middag, nensokaffe. Kelles står kaffekjelen på ovnen heile dagen, og dei som er bers glad i kaffe, tar seg ein kopp så snart dei kjem iun ein bær.

8 Kaffe blir male og hatt på kjelen som kokas opp med ein gong. "Kaffen skal vera smarkokt og god".

Bestemor mi salta kaffen, og han vart i drikkande for oss andre. Klare skinu var vaulleg gamalt, men blir ikkje bruka nå. Kjelen får stå ei lita stund etter kokinga he klaring. Kellar eldre folk slær oppi kjelen ein liten skvett med kaldt vatn, og ofte også noko kaldt vatn utau på kjelen (olar på lokket så det reum nedover kjelen på alle kantar)

Det er iugne som kan spå i grüggen, men dei som driv med det, diktar ihop nokre. Lange striper skal tyde reise; dråpar at ein får gråte (sorg); små korn = bren. eller hindringer, motgang; tinnu grugg: god framtid; tjukk grugg: myrk framtid.

(Koppen skal svirgast 3 gonger rundt i lufta, eller rundt hovudet, og dessutan 3 gonger rundt rettstols eller han er sett ned på skåla, deretter 3 slag med fingeren mot botn av koppen og tilslutt slår ein kross over koppen med fingeren).

9. Gamalt atkende sukkerbrett. Ein slag av store stykker og bita desse opp i sukkerkasse eller med ei sukkerseks. Finare raffinade. Brunsukker var ikkje bruka.

Under krigen kokte mange sukker av jarn.

10. Fløyte (ikkje mjølk). Ein kunde bruke ein liten bit myssniv attåt istaden for raffinade.

Te.

11. Nei ikkje kvardags, men til kvelds når det skal vera "fint".

Brennevin.

12. Ikkje brennevin til kvardags, men ved donatsarbeid og som trakkement til fransosfolk.

Nyare drikk

13. Lite bruk av kjøpedrykk til kvardags. Men bestefar brukte å kjøpe ei kasse lagerøl til slåttonna (Kring 1900) og det først vel nokon som brukte same stikken idag også, men det er ved festlege høve kjøpedrykk blir bruka.

